

Sygn. akt IV CSK 308/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z wniosku P. Spółki Akcyjnej w L.
przy uczestnictwie K. Ś. i Skarbu Państwa
- Starosty Tomaszowskiego
o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 18 listopada 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej uczestnika postępowania K. Ś.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Zamościu
z dnia 31 grudnia 2014 r., sygn. akt I Ca 521/14,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie uczestnik postępowania zaskarżył postanowienie Sądu odwoławczego skargą kasacyjną, a jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania podniósł występowanie na jej tle istotnego zagadnienia prawnego i jednocześnie, z tego samego względu, oczywistą zasadność skargi. Jak wynika z trafnego utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego, jest to wadliwe uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania – jeśli bowiem rzeczywiście wskazuje się istotne zagadnienie prawne, to jednocześnie rozstrzygnięcia tego zagadnienia w jeden z potencjalnie możliwych sposobów nie można uznać za oczywiście nieprawidłowe. Problem prawny dotyczy tego, czy jeżeli w decyzji administracyjnej wydanej na podstawie art. 35 ust. wywł. z 1958 r. nie wskazano konkretnej nieruchomości (np. przez numer ewidencyjny działki, księgi wieczystej, właściciela), a jedynie nazwę całej miejscowości, to na tej podstawie poprzednik prawny wnioskodawcy nabył skuteczne prawo do korzystania w wynikającym z decyzji zakresie z nieruchomości. Jest to rzeczywiście istotne zagadnienie, bo decyzja wyłączeniowa, ze względu na ingerencję w chronione konstytucyjnie prawo własności, powinna być konkretna. Tym niemniej na tle tej sprawy nie uzasadnia ono przyjęcia skargi do rozpoznania, bo nie ma wpływu na jej rozstrzygnięcie. Zaskarżone postanowienie sądu odwoławczego, choć błędne co do uzasadnienia, jest trafne co do rozstrzygnięcia. Sąd II instancji prawidłowo apelację oddalił, a przyczyną tego powinno być uznanie braku pokrzywdzenia skarżącego. Zgodnie z uchwałą składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 15 maja 2014 r., III CZP 88/13 (OSNC 2014, nr 11, poz. 108), *gravamen* jest przesłanką dopuszczalności środka zaskarżenia. W tej sprawie rozstrzygnięcie było korzystne dla skarżącego, inne sądy wiąże zaś wyłącznie rozstrzygnięcie, a nie jego uzasadnienie. Skoro oddalono wniosek o stwierdzenie zasiedzenia służebności gruntowej, to właściwym postępowaniem dla skarżącego byłoby wystąpienie

z wnioskiem o odpłatne ustanowienie służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorcy. Dopiero gdyby w tamtym postępowaniu sąd doszedł do wniosku, że wniosek zasługuje na oddalenie, bo przedsiębiorca ma prawo do korzystania z nieruchomości na podstawie decyzji administracyjnej wydanej na podstawie art. 35 ust. wywł. z 1958 r., to byłoby pole do interpretacji tej decyzji. Reasumując, w tej sprawie rozstrzygnięcie wskazanego w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania zagadnienia prawnego nie miałoby wpływu na zmianę wydanego postanowienia korzystnego dla skarżącego.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.